

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

בפני כב' השופט הבכיר אסף זגורי

המבקש : פלוני

-נגד-

המשיב: ב"כ היועמ"ש

פסק דין

על הפרק:

האם יש לבטל צו אימוץ כלפי בגיר שעותר לכך מטעמים דתיים-הלכתיים ו/או כאמצעי לחידוש קשרים עם המשפחה הביולוגית?

א. רקע רלוונטי והשתלשלות העניינים:

1. בפני בקשה לביטול צו אימוץ שניתן כלפי המבקש ביום 1.11.90 בתיק אימוץ 37/90 בבית דין המחוזי בירושלים.

2. המבקש יליד 16.10.1976, נולד בשם ***. כעולה מתעודת הלידה שצורפה לבקשה, הוריו הביולוגיים הם מר פלמוני וגב' פלונית (להלן: **"האם הביולוגית"** וביחד יקראו שני ההורים להלן: **"ההורים הביולוגיים"**).

3. מתסקיר העו"ס לחוק אימוץ שהוגש ביום 2.8.20 (להלן: **"התסקיר הראשון"**), עולה כי המבקש הוצא מבית הוריו הביולוגיים בחודש מרץ שנת 1983 בהיותו בן 6 וחצי לחד עם כל אחיו, כשהוא במצב פיזי קשה (גזזת מתקדמת) בליווי סימנים של עזובה והזנחה קשים, לא שלט בסוגריו ומצבו החברתי והלימודי אופיין בקשיים ובפערים. באבחון פסיכולוגי מחודש נובמבר 1984 עלה כי הוא סובל מחסכים ראשוניים המתאימים לגילאים צעירים יותר. המבקש הועבר למשפחה אומנה שם שהה כשלוש שנים. משפחת האומנה עשתה רבות לקידומו אך היא לא הייתה מוכנה לאמץ. בשנת 1986 ולאחר מאמצים מרובים למציאת משפחה שתסכים לאמץ את המבקש על קשייו ומגבולותיו, התקבל המבקש בביתם של בני הזוג *** ו*** (להלן: **"האם המאמצת"** שני

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

- ההורים יקראו גם : **"המשפחה המאמצת"**, הוא אומץ על ידם כאמור ב-1.1.1990.
ונקרא בשם "פלוני" (במקום ***) וניתן לו מס' זהות שמספרו ***.
4. המבקש חווה קשיי קליטה במשפחה המאמצת עקב מצבו הנפשי ולאור הקשיים הוחלט להכניסו לפנימייה חרדית תוך שמירת קשר רצוף עמו, לרבות הגעה לבקרו מידי שבוע והגעה אליהם לשבתות, חגים וחופשות. צוין בתסקיר כי ההורים המאמצים היו מאוד מעורבים בגידולו והמבקש ראה בהם כהוריו לכל דבר ועניין. תפקודו והתנהגותו השתפרו בפנימייה שם למד עד לכיתה י"ב.
5. בחודש אוקטובר 1994, פתח המבקש את תיק האימוץ ונפגש עם הוריו ואחותו הביולוגיים. לאחר מכן הוא קיים קשר הדוק עימם.
6. לימים נפטר האב המאמץ והמבקש ניתק קשר עם האם המאמצת לפני כ- 13 שנים. אציין כי האם המאמצת מעל גיל 80 שנים כיום.
7. הטענה המרכזית המקורית שביסוד בקשתו כפי שהוגשה לבית המשפט נשענה על רצונו לחדש את הקשר עם אמו הביולוגית דבר שיכול להתאפשר לשיטתו רק עם ביטול צו האימוץ. בהמשך ובמסגרת דיון מיום 26.2.20, העלה המבקש טענות נוספות ובכלל זה טענות לביטול צו האימוץ מטעמים הלכתיים עת נטען, בין היתר, כי המבקש נחשב לכאורה ל"כהן" מכוח זהותו המאומצת, כאשר למעשה הוא אינו באמת "כהן" מבטן אמו הביולוגית ויש לכך השלכות מבחינה דתית והלכתית (הכל כפי שיפורט בהרחבה בהמשך). בהחלטתי מאותו היום הוריתי על הגשת תסקיר עו"ס לחוק אימוץ וכן הוזמנה באופן חריג ולא שגרתי חוות דעת מנשיא ביה"ד הרבני הגדול לערעורים אשר תבחן האם טובתו של המבקש לבטל את האימוץ מטעמים הלכתיים דתיים כאמור.
8. ביום 16.7.20 הוגשה חוות הדעת מביה"ד הרבני הגדול, מאת כב' הרב דוד ברוך לאו (להלן: **"חוות דעת הרב לאו"**), ובמסגרתה הוא התייחס לנסיבות המקרה כאשר מסקנתו הייתה כי **לא קיימת בעיה הלכתית שיש בה כדי להשפיע על המבקש בהיותו בן מאומץ**.
9. על פי בקשת המבקש התקיים דיון נוסף ביום 21.12.20 במסגרתו שב וחזר על טענותיו וכן הגיש סיכומים בכתב להם צורף מכתב מאת כב' הרב הראשי של העדה הספרדית, הרב

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

יצחק יוסף, שניתן במענה לפניית המבקש אליו (יש לציין כי לא ידוע היקף המידע ומהות הבקשה שהעביר המבקש לרב יוסף). באותה חוות דעת המליץ כב' הרב יוסף למבקש להחליף את שם משפחתו של המבקש וכך קבע: **"הנכון הוא שתחליף את שם משפחתך ואת זהותך כדי שלא יכשלו בך אחרים לחשוב שאתה כהן. ויש לזה השלכות הלכתיות כאמור"** (להלן: **"חוות דעת הרב יוסף"** שתידון בהמשך).

10. המבקש הוסיף, כי הוא משתייך לעדה הספרדית ולכן מבקש להסתמך על חוות דעת הרב יוסף המייצג ופוסק ביחס לעדה זו בעוד שהרב לאו הוא מנהיג דתי ופוסק בעדה האשכנזית. לדברי המבקש, כל עוד לא יבוטל צו האימוץ הוא ייחשב "לכהן" ויהיה מחויב למלא אחר מצוות "כוהנים" ואם יעשה כן יחטא כלפי הציבור כיוון שבמקור הוא אינו "כהן".

המבקש אינו מעוניין להידרש להציג בבית כנסת מסמכים שיצביעו על כך שאינו כהן בכל פעם מחדש וכן אינו רוצה להיות "משועבד" לאף משפחה. לטענת המבקש, לאדם בגיר, צלול ומודע, יש את הזכות המלאה לעמוד על דעתו, לבטל צו אימוץ ולחזור לחיק משפחתו הקודמת. עוד ציין המבקש כי אמו המאמצת לא הורשה לו דבר. המבקש צייר תמונה לפיה חידש הקשר עם אמו המאמצת והביולוגיה וציין כי אף אמור להתארח אצל האחרונה בשבתות. במסגרת הדיון הועלו מטעם ב"כ היועמ"ש טענות על כך שהמבקש אינו יציב בנפשו ונטען כי טענות לקשרים של המבקש עם האם המאמצת והביולוגית אינן נכונות. עוד נטען כי אין ביסוס לטענות ההלכתיות. בסיום הדיון, הוריתי על הגשת תסקיר עדכני וקבלת עמדת חה***נה על משפט עברי במשרד המשפטים.

ב. תסקירי העו"ס לחוק אימוץ :

11. כאמור במסגרת ההליך הוגשו לעיוני שני תסקירים.

במסגרת התסקיר הראשון, תוארו נסיבות חייו של המבקש, בין היתר צוין כי לדברי המבקש הוא נפגע נפש וקיים רקע נפשי של מחלת סכיזופרניה ומאניה-דיפרסיה ובשל כך מטופל בבריאות הנפש.

העו"ס בחנה את טענות המבקש בין היתר בנוגע לקשריו עם האם הביולוגית והמאמצת ומסרה פרטים רלוונטיים ביחס אליהן ולקשר שלהן עם המבקש כיום. נוכח האמור בחוות דעת הרב לאו, לא התייחסה העו"ס בתסקיר לטענות ההלכתיות שהעלה המבקש. העו"ס התייחסה לטענות שהועלו בבקשה בנוגע לביטול צו האימוץ כתנאי לקשר עם האם הביולוגית, **טענות שלאחר שיחה עם האם הביולוגית התבררו כלא נכונות ואף צוין**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

כי האם הביולוגית אינה ששה לקשר עם המבקש (ללא קשר לסוגיית שם משפחתו).
באשר לאם המאמצת צוין, כי אמנם זו נתנה את הסכמתה לביטול האימוץ, אך להתרשמות העו"ס אמירה זו נאמרה בכאב וצער על אובדן הקשר עם המבקש. העו"ס העריכה כי ביטול האימוץ עלול לסגור את הגולל על האפשרות לחידוש הקשר בין האם המאמצת לבנה. בתסקיר צוין כי רק במקרים חריגים יומלץ לבטל צו אימוץ וכי בנסיבות אלו, מדובר באימוץ מאוד מורכב, אולם עם זאת ההורים לא נטשו את המבקש ותמכו בו ככל יכולתם ואף מצבו השתפר. המבקש התרחק מבית הוריו המאמצים, אך אין בכך כדי להצדיק את ביטול הצו. להתרשמות העו"ס, על רקע מצבו הנפשי והרגשי של המבקש אין בביטול הצו כדי לקדם את מטרותיו של המבקש אלא להיפך. למבקש עלול להיגרם מפח נפש ואכזבה עקב חוסר הבנתו את המציאות וקיים פער בינה לבין מציאות אובייקטיבית.
לפיכך הומלץ על השארת הצו על כנו.

12. ביום 4.2.21, הוגש תסקיר עדכני שצורף לסיכומי ב"כ היועמ"ש (להלן: **"התסקיר השני"**), ממנו עלה כי טענת המבקש בדיון מיום 21.12.20 לפיה הוא בקשר טוב עם אמו הביולוגית התבררה כלא נכונה **ולמעשה האם אינה בקשר עמו כלל**. גם האם המאמצת הפריכה את טענות המבקש לקיומו של קשר עמה. העו"ס ציינה בתסקיר כי:
"המבקש משתמש בעובדות שאינן נכונות, ואין מכך להסיק אם נכון לבטל את צו האימוץ אם לאו. אני מתרשמת שקיים בלבול עמוק של המבקש באשר לבקשתו, ואינני מבינה את המניעים שלו לביטול צו האימוץ, שכן אין כל הפרעה למהלך חייו מתוך קיום צו האימוץ".

לעמדת העו"ס משפחה מאמצת היא משפחה לכל דבר ועניין הן עבור המאמצים והן עבור המאומץ. לשיטתה, יש לשמר את הבסיס המשפחתי היות ובכל משפחה יכולים להיות תנודות ושינויים שיכולים לקבל תפנית במהלך החיים ושינוי המעמד המשפטי של צו האימוץ וביטולו עלול להיות בעוכריו של המאומץ וצאצאיו באופן שישאיר אותו תלוש מכל משפחה.

13. לפי התסקיר השני, למבקש אין כל קשר עם משפחתו הביולוגית ממנה נותק עוד בהיותו ילד. אמנם לאחר פתיחת תיק האימוץ התחדש הקשר עם המשפחה הביולוגית אך לא נבנה קשר משמעותי עד היום ואף יש חוסר רצון שזח יקרה. באשר לאם המאמצת צוין כי המבקש בחר שלא להיות עמה בקשר. ההורים המאמצים גידלו את המבקש כאהבה ודאגה ולא ברורה הסיבה לניתוק הקשר מצד המבקש וכיום ישנה פגיעה עמוקה אצל

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

האם המאמצת, עקב כך. ישנה חשיבות לקשר המשפחתי, מבחינת זהות ושמירת קשרי משפחה ואין הצדקה לבטל קשר זה, אלא להותיר את הצו על כנו.

ג. טענות המבקש:

14. כאמור, במסגרת הבקשה לביטול צו האימוץ, טען המבקש כי הוא מעוניין בביטול צו האימוץ כדי לחדש את הקשר עם אמו הביולוגית אשר אינה מומה להכיר בו כבנה מאחר ופרטיו שונו, עקב הליך האימוץ. ככל ויבוטל האימוץ יוכל אף להשתמש במספר הזהות המקורי שלו.

15. בהמשך ובמסגרת הדיון בפניי ביום 26.2.20, העלה המבקש שורה של טיעונים חדשים שלא הועלו בבקשה עצמה. כך למשל טען, כי ברצונו לבטל את צו האימוץ גם מטעמי דת והלכה. קרי שעה שהוריו המאמצים נשאו את שם המשפחה "כהן", הרי שעקב האימוץ נקבע שמו "אברהם כהן", וכך גם הוא לכאורה תחת השם כהן, אך הוא אינו באמת "כהן" ובבית הכנסת אינו יכול לעלות ולברך בברכת כוהנים וכן למלא אחר הלכות ומנהגים דתיים של כהן ולכן אף שינה את שם משפחתו לשם משפחתה של אשתו "****" אך לא היה בכך כדי לפתור את בעיותיו.

16. עוד טען המבקש כי הוא אינו בקשר עם אמו המאמצת ולמעשה לאחר גיל 18 נותק הקשר עמה והמסר שהתקבל ממנה הוא כי הוא מאומץ רק עד גיל 18 ולא לכל החיים. כיום האם המאמצת היא אישה מבוגרת שכלל אינה מזהה אותו ואינה יודעת מי הוא ואינה זוכרת אותו ועל כן גם מסכימה לביטול צו האימוץ.

17. נטען כי המבקש מעוניין להתחקות אחר עקבות בני משפחתו הביולוגית וכן לעשות מאמצים לחדש את הקשר עם אמו ואחיותיו הביולוגיות, אך לדבריו הדבר אינו אפשרי כל עוד צו האימוץ בעינו עומד.

18. לעמדת המבקש שינוי שם פרטי או שם משפחה אין בהם כדי לאפשר לו להתקרב למקורותיו המשפחתיים ומבקש שלא לשמר שתי זהויות אחת של משפחה ביולוגית ואחת של משפחה מאמצת, עותר לביטול הזיקה למשפחה המאמצת ולמעשה לחזור להיות תחת פרטי המשפחה הביולוגית ורק כך יוכל לחזור לקשר עימם.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

19. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי [חוק האימוץ](#) נועד כדי לשמור על עיקרון טובת הקטין ויש להבדיל בין ביטול צו אימוץ לקטין לבין בגיר. אדם בגיר יודע מהי טובתו ויש לכבד את עמדתו של המבקש שהוא בגיר. לדידו, המבקש מקיים קשר עם משפחתו המאמצת והביולוגית ואי אפשר לכפות עליו לחיות בזהות שאינה מתאימה לו ומפריעה לו לחיות באורח חיים דתי. נטען כי ביטול האימוץ לא יפגע באף גורם.

ד. טענות ב"כ היועמ"ש

20. ב"כ היועמ"ש טענה כי אין עילה מספקת לביטול האימוץ והפנתה 19 לסעיף לחוק אימוץ ילדים התשמ"א – 1981 במסגרתו נקבעו שלושה תנאים מצטברים אשר בהתקיימם רשאי ביהמ"ש לבטל את האימוץ וכאשר טובת המאומץ מחייבת זאת ואלו אינם מתקיימים כאן. מעבר לכך אין לרוקן את צו האימוץ מתוכן כך שכל אדם בגיר יבקש לבטל את צו האימוץ, שכן לפי הפסיקה יש לבטל צו אימוץ רק במקרים חריגים.

21. ב"כ היועמ"ש ביקשה לאמץ את חוות דעת הרב לאו ונטען כי אין ביסוס הלכתי לטענה הדתית שהעלה המבקש, אשר מבוססת על טענות סובייקטיביות בלבד. עוד נטען כל המבקש כלל לא ביקש את אישור ביהמ"ש להביא חוות דעת מטעמו ולא ברור איזה מידע הועבר ועל פיו ניתנה חוות דעת הרב יוסף ולכן לא יכול היה להחמיק לתיק חוות דעת "מטעמו".

22. כן נטען כי טענות המבקש לעניין הקשר עם האם הביולוגית שאינה מוכנה לפגוש אותו בגלל שאומץ, אינן נכונות וכך גם הטענות לגבי אמו המאמצת עמה הוא כלל לא בקשר. עוד נטען כי יש לאמץ את האמור בתסקיר העו"ס לחוק אימוץ.

23. בסיכומים צוין, כי לאחר הדיון מיום 21.2.20 פנתה ב"כ היועמ"ש לד"ר מיכאל ויגודה, ראש היחידה למשפט עברי במחלקת יעוץ וחקיקה במשרד המשפטים (להלן: "ד"ר ויגודה"). ולאחר עיון בשתי חוות הדעת סבר ד"ר ויגודה כי אין הבדל להלכה בין שתי חוות הדעת. אמנם הרב יוסף ממליץ שיוחלף שם המשפחה כדי למנוע תקלה אם המבקש "יוחזק בציבור ככהן", אבל לשם כך למיטב ידיעתו, אין לבטל את האימוץ. עוד ציין ד"ר

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

ויגודה כי המבקש מתלונן שבבית הכנסת שלו הוא מוחזק ככהן וזה גורם לו אי נעימות, אולם לא ברור כיצד ביטול האימוץ יועיל לו בעניין זה.

24. נטען כי ביטול צו האימוץ אינו עניין של רצון מי מהצדדים ואינו נתון להסכמת כל הצדדים, אלא יש לבחון אם מתקיימת עילה כלשהי לביטול צו האימוץ.

ה. הצגת המסגרת הנורמטיבית

25. סוגיית ביטול אימוץ מוסדרת בהוראת [סעיף 19 לחוק אימוץ ילדים](#), התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק האימוץ") הקובע לאמור:

**"רשאי בית המשפט לבטל צו אימוץ על סמך נסיבות שלא היו ידועות
או לא היו קיימות בשעת מתן הצו, אם נוכח שמן הראוי לעשות כן
ושטובת המאומץ מחייבת זאת. הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע
מסמכות בית משפט לבטל צווי לפי כל דין אחד."**

26. סעיף זה כולל שלושה תנאים מצטברים לביטול האימוץ:

- א. **על המבקש להוכיח כי בקשתו מבוססת על נסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות בשעת מתן הצו.**
- ב. **בית המשפט נוכח "שמן הראוי לעשות כן".**
- ג. **בית המשפט נוכח שטובת המאומץ מחייבת זאת.**

27. יובהר כי נקודת המוצא המונחת ביסודו של [לחוק האימוץ](#) היא שאימוץ הוא סופי במהותו ויוצר בדרך כלל שינוי במעמד של המאומץ שאין לסגת ממנו בוודאי על נקלה.

28. עוד יש לציין כי לא די בכך שביטול האימוץ רצוי מבחינת המאומץ אלא צריך להתקיים התנאי שטובת המאומץ מחייבת את ביטול האימוץ, כאשר לפי הפסיקה גם אם נתמלאו שלושת התנאים כאמור, עדיין אין בית משפט חייב לבטל את צו האימוץ, אלא העניין מסור לשיקול דעתו (ראו: ע"א 1104/90 פלונית נגד היועץ המשפטי לממשלה מה(3) 302

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

בעמ' 307 (1991), אמ"צ (חיי) 10-06-8458 **פלוגי נ' היועץ המשפטי לממשלה** [פורסם בנבו] (16.1.11).

29. עיון בפסיקה ובספרות מלמד כי בקשות לביטול צו אימוץ מכוח סעיף 19 לחוק האימוץ הינן **בקשות נדירות** (ראו בעמ' 10 לפסק דינה של השופטת סיגלית אופק באמ"צ (ת"א) 17-10-25973 **פלוגית נ' אלמונית** [פורסם בנבו] (27/10/2020). בדרך כלל מדובר היה בבקשות שהגישו הורים ביולוגיים לבטל את אימוץ ילדיהם, או בקשות של הורים מאמצים שביקשו לבטל אימוץ שנעשה על ידם, או בגלל גירושין של אב מאמץ מאמו הביולוגית של הילד, או בגלל פרידה של אימהות וקיומו של קשר דל ללא מחויבות ו/או אחריות, או בקשות של ילדים בגירים שביקשו לבטל את אימוצם, למשל בשל טענות לאי תפקוד הורי של מי מההורים מהמאמצים, או כאשר האימוץ לא צלח והורים מאמצים העבירו ילדים לשירותי הרווחה וניתקו עמם כל קשר (ראו פסק דיני באמ"צ (נצ') 5/16 **פלוגי נ' פלמונית** [פורסם בנבו] (2/5/2018) וכן ראו נילי מימון **דיני אימוץ ילדים**, תשנ"ד 1994, בעמ' 394, להלן: "מימון").

30. בנוסף לעובדה שמדובר בעשרות בודדות של בקשות שהוגשו לביטול אימוץ בעשורים האחרונים ובכלל, יש לציין כי מיעוט שבמיעוט מתוך הבקשות הללו התקבל בחיוב. מיעוט הבקשות שהוגשו ולא כל שכן אלה שנתקבלו מחזקות את התפיסה כי אפשרות זו של ביטול האימוץ נועדה לתת מענה חריג שבחריג ויש לעשות בה שימוש במקרי קיצון בלבד (ראו נייר עמדה של השירות למען הילד שצוטט ואוזכר בפסק דינה של השופטת תמר סנונית פורר באמ"צ (ת"א) 20-10-35945 **המבקש נ' המשיב** [פורסם בנבו] (29/4/2021).

31. אשלים התמונה בכך שאציין כי הגם שאין מחלוקת בין הצדדים בעניין זה, ברור כי למבקש יש מעמד וזכות גישה לערכאות לעתור לביטול צו האימוץ מכוח סעיף 19 לחוק (ראו פסק דיני באמ"צ 5/16 לעיל וכן ראו גם מימון בספרה בעמ' 399). יחד עם זאת, ברור שעל הנסיבות הקבועות בסעיף להיות תמיד נסיבות חריגות ויוצאות דופן במיוחד. הוזה אומר כי הנסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות (כדרישת סעיף 19 לחוק) בעת מתן הצו צריכות להיות נסיבות חריגות במיוחד ויוצאות דופן וכאלה שבהתקיימן אכן תחייב טובת המאומץ את ביטול הצו.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

32. עיון בבקשה עצמה מלמד כל המבקש לא הפנה להוראת סעיף 19 לחוק ולמעשה לא עולה ממנה הבסיס החוקי עליו נשען המבקש בבקשתו. עם זאת, המבקש לא חלק על עמדת ב"כ היועמ"ש אשר הפנה להוראת סעיף 19 לחוק מה גם שבסיכומיו (סעיף 10) טען המבקש כי הבקשה הוגשה בהתאם לאותו סעיף 19 לעיל ומכאן הרי שהוכחת תנאיו הכרחית לצורך הכרעה בשאלת ביטול האימוץ אם לאו.

1. דיון פרטני

33. ראשית כאמור המבקש לא ביסס את בקשתו על תנאי סעיף 19 לחוק ובכלל זה, הוא לא טען לקיומן של נסיבות או עובדות אשר לא היו ידועות בעת מתן צו האימוץ שמכוחן יש לבטל את האימוץ וכבר מן הטעם הזה יש לומר כי התנאי הראשון אינו מתקיים כאן.

34. אלא שבהליכי אימוץ רק לעתים חריגות ונדירות יידחו הליכים ובקשות על הסף מטעמים דיוניים גרידא ללא בחינת הבקשה לגופה. בנוסף, מקום שנמצא בסופו של דיון שההתנהלות הדיונית הייתה לקויה מצד המבקש, תמיד שמורה לבית המשפט להשית צו מתאים להוצאות.

35. כאמור לפני 2 טעמים שהמבקש מסתמך עליהם בבקשתו: האחד, שעובדת אימוצו של המבקש על ידי משפחת "כוהנים" מציבה אותו בפני קשיים הלכתיים, דתיים וחברתיים לכאורה ומדובר בנסיבה שלא הייתה ידועה לו או לצד אחר בעת חתימת צו האימוץ. האחר, שעובדת אימוצו פוגעת באפשרות שיקום או קיום קשר עם משפחתו הביולוגית.

36. הטיעון השני של המבקש חייב להידחות על הסף אפילו אם היה נכון עובדתית והוא לא. קבלת טיעון שאם לא יבוטל אימוץ לא תסכים המשפחה הביולוגית לקבל את המאומץ או לקיים עמו קשר היא מהלך המסכן את מוסד האימוץ ועלולה להביא לכך שבמקרים רבים שבהם ילד מאומץ מגיע לבגירות ומבקש ליצור קשר עם משפחתו הביולוגית הוא יעתור לביטול האימוץ כדי שמשפחתו הביולוגית תקבל אותו אליה או תקיים עמו קשר. אבהיר כי טענה זו לא יכולה להתקבל או להיחשב נסיבה שלא הייתה ידועה בעת מתן הצו ובוודאי שלא יכולה לעמוד בגדר התנאי השני שבסעיף 19 [לחוק האימוץ](#) ("בית המשפט נוכח שראוי ונכון לעשות כן").

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

ברכת הכוהנים והחשש להטעת הציבור באם לא יבוטל האימוץ:

37. המילה "כהן" באה מהמילה "להכין". הכהן הוא מי שאמור היה להכין את הקרבנות ולשמש בפולחן האל בתקופת קיומו של בית המקדש. בתקופת ימינו אנו, בוטלו עיקרי תפקידם הקדום והמקורי של הכוהנים אך ממשיכים לחול עליהם מספר ציוויים ואיסורים דתיים. הכוהנים משתתפים "בברכת הכוהנים", זכאים לקבל כסף הפדיון בפדיון הבן והם אסורים בנישואין לגרושה. כן נאסר עליהם להיכנס לשהות עם המת בבית הקברות (ויקרא פרק כא וכן ראו במרשתת באתר אנציקלופדיה יהודית "דעת" והאסמכתאות המובאות שם).

38. נהוג לכבד את הכוהנים בעליה ראשונה לתורה בבית הכנסת, בברכת המזון ונהוגה בכלל גם חובת כיבוד כהן (ראו לעיל שם).

39. אחד הדברים המטרידים את המבקש הוא העובדה שהוא לא אמור להשתתף בברכת כוהנים בבית הכנסת למשל, למרות שהוא נחשב בציבור כהן ולכן מצופה ממנו לעשות כן (ראו טענות בעמ' 2 שורות 5-1 לפרוטוקול הדיון מיום 21/12/2020). ברכת הכוהנים מקורה בספר במדבר, פרק ו', שם נצטוו הכוהנים, מזרע אהרן הכהן, לברך את העם **"בברכה משולשת"** - כלומר ברכה המחולקת לשלושה חלקים:

**"כה תברכו את בני ישראל, אמור להם: יברכך ה' וישמרך, יאר ה'
פניו אליך ויחנך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".**

ברכה זו של עליה אל הדוכן לברך את העם קיימת אף כיום בבתי הכנסת. באמצע חזרת שליח הציבור ניגשים הכהנים אל הכיור שבבית הכנסת, כשהלויים שבקרוב ציבור המתפללים משמשים את הכוהנים ויוצקים מים על ידיהם לנטילת ידיים טרם עלותם לדוכן. כאשר החזן פתוח במלים "רצה ה' אלקינו בעמך ישראל", עולים הכוהנים אל הדוכן ופניהם אל ארון הקודש, עם קריאת החזן: **"כוהנים!"**, פתוחים הם בברכה **"ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה"**. עטופי טלית מעל ראשיהם, מסתובבים הם תוך כדי אמירת הברכה אל הציבור וחוזרים מלה במילה על פסוקי ברכת הכוהנים כפי שמורה להם החזן והסיום כל אחד

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

משלושת הפסוקים עונה הקהל "אמן" (ראו הרב י.מ. לאו **יהדות הלכה** למעשה בעריכת שאול מייזליש (1998) בעמ' 53-54 וכן ראו הרב י.מ. לאו **הנחת יסוד** בעמ' 66-68).

40. כאמור, נוכח נסיבותיו המיוחדות של תיק זה, מצאתי להזמין חוות דעת מבית הדין הרבני הגדול בירושלים, שיהיה בה כדי לשפוך אור על טיבן של טענות המבקש בנוגע לביטול האימוץ בשל טעמים הלכתיים ודתיים. לצורך הגשת חוות הדעת פורטו נסיבות העניין ללא זיהוי של המבקש או של ההליך ונתבקשה חוות דעת עקרונית בעניין שלפניי. בעקבות כך, הוגשה לעיוני חוות דעתו של כב' הרב לאו, ומעמדה כחוות דעת מומחה מטעם ביהמ"ש על כל המשתמע מכך, כאשר לא אחת תואר המומחה כזרועו הארוכה של בית משפט ובפרט כאשר מדובר בעניין הדורש מומחיות מיוחדת וייחודית. מן המפורסמות היא שלחוות דעת מומחים מטעם בית משפט נודעת חשיבות רבה במיוחד, זאת בשל יכולתם לבחון את השאלות המתעוררות בעין מקצועית והן בשל היותם גורם ניטראלי והנטייה היא בדרך כלל לאמץ את חוות הדעת אלא אם קיימים טעמים כבדי משקל אשר יצדיקו סטייה ממנה. אסייג ואומר כי חוות הדעת אינה בבחינת ראה וקדש אך היא כלי משמעותי בידי ביהמ"ש לביסוס הכרעתו (ראו למשל בשינויים המחויבים – [רע"א 1834/18 שירותי בריאות כללית נ' פלונית](#) [נבו] 3.5.18), [בע"מ 2103/13 פלונית נ' משרד הרווחה- היועץ המשפטי לממשלה](#) [נבו] 18.6.13).

41. יודגש, כי בחוות דעת הרב לאו **אין קביעה** כי טובתו של המבקש היא בביטול האימוץ. מחוות הדעת נלמד כי המבקש **אינו מחויב במצוות הכהונה, שעה שלא נולד למשפחת כהונה**. הרב לאו התייחס לצורך בביטול האימוץ הן מבחינה הלכתית והן מבחינה חברתית וציין כי מבחינה הלכתית **לא כל מי שנושא את שם המשפחה כהן מוחזק ככהן ולמעשה כל כהן צריך לברר האם מוחזק ככהן**. לדבריו, מבחינה מעשית, אין משמעות לשם המשפחה, ואם קיימים מסמכים המעידים על ייחוס, הרי שאין כל בעיה לא למבקש או לילדיו בנישואין וגירושין ובשאר מצוות הכהונה. מכאן מובן, שעל אדם הנושא שם משפחה של כהן, להבהיר ייחוסו ולברר האם הוא מוחזק ככהן, ואין הדבר מיוחד למבקש בהיותו מאומץ. לפיכך, ניכר כי **אין באימוצו** ע"י משפחת כהנים ובפרט שכיום אינו נושא את שם המשפחה כהן (אלא את השם ***), כדי לגרום לו אי נעימות או קשיים הלכתיים ודי בטעם זה לכשעצמו, כדי לשמוט את הקרקע תחת טענותיו של המבקש בעניין זה.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

42. גם מבחינה חברתית לא אמורה להיות בעיה למבקש ונקבע בחוות דעת הרב לאו כי שעה שמדובר באדם בוגר אשר ניתק קשרים עם משפחתו המאמצת (משפחת כוהנים) מגיל 18, ואף אינו נושא את השם כהן. הרי שלא צפויה לו כל בעיה חברתית. עוד צוין כי גם השימוש בשם המשפחה של אשתו שגם הוא שם של כהונה אין בה כדי להסב לו אי נעימות ודי שיבהיר פעם אחת שאינו כהן וזה מספיק.

43. לסיכום נקבע בחוות דעת הרב לאו כי:

”מבחינה הלכתית אדם שאינו כהן ויש בידו מסמכים על כך לא צפויה לו כל מגבלת כהונה. מבחינה חברתית לילד מאומץ הנמצא עם משפחת כהנים יכולה להיגרם אי נוחות. אך אדם בוגר אינו כהן ולא נהג מנהגי כהונה כל חייו, אם יחליף את שם משפחתו לשם שאינו מוחזק בכהונה לא תהיה לו כל בעיה חברתית גם בבית הכנסת, אלא שאם יתעקש על שם משפחה המזוהה עם משפחות כהונה הרי שסביר שמידי פעם יצטרך להבהיר לסביבה שהוא אינו כהן.” (ראו עמ' 2 לחוות הדעת).

44. לפיכך וכאשר בידי המבקש מסמכים רבים שיש בהם כדי להעיד שאינו כהן ולכן אינו מחויב במצוות כהונה כלל ובעיה הלכתית למעשה לא קיימת. הרב לאו מתייחס אמנם לבעיה החברתית שעלולה להתעורר והיא בבחינת חוסר נוחות, אולם מספיקה הבהרה או החלפת שם משפחה כדי למטע בעיה חברתית אפשרית ובפועל, שעה שהמבקש כלל אינו נושא את שם המשפחה כהן לא ברור על מה הוא מלין. מהאמור לעיל מובן כי אין בביטול האימוץ כדי להשפיע באופן כלשהו על המבקש, מלבד אולי חוסר נעימות שגם לה אין מקום עד כדי הצדקת ביטול צו אימוץ.

45. אלא שהמבקש לא אמר נואש והמציא לתיק בית המשפט חוות דעת נוספת מטעמו, מאת הראשון לציון, הרב יוסף (ללא שנתבקש לכך וללא שהותר לו לעשות כן לפי תקנה 25 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א – 2020 או סעיף 8(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה התשנ"ה – 1995). אף אם הייתי נכון להתיר הגשת חוות דעת הראשול"צ כחוות דעת מומחה איני סבור שיש בה כדי להועיל למבקש. עיון בשתי חוות הדעת מלמד כי אינן סותרות זו את זו, אלא שני הרבנים הנכבדים והגאונים תמימי

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

דעים לגבי כך שהמבקש אינו נחשב כהן ולכן אינו מחויב במצוות הכהונה וכך נכתב ברחל בתך הקטנה :

”ובכן לפי מה שכב’ ציין, איננו כהן, ורק משפחה של כהנים אימצה אותך וגדלת אצלם, אבל אביך הביולוגי איננו כהן. ובכן לפי זה אין לך לישא כפים, וגם לא לעלות ראשון לספר תורה כהן, ובוודאי שלא לערוך פדיון הבן, ומותר לך להיכנס לבית הקברות ולהיטמאות למת, ככל ישראל.”

46. הרב יוסף מרחיב ומציין כי אין איסור על מי שאינו כהן לברך בברכת כהנים, אלא יש לעשות כן ללא סממנים חיצוניים המיוחדים לכהן.

להבנת עיקרון זה, אביא מקצת מדבריו כלשונם :

”ומכל מקום הורים שמברכים את ילדיהם בנוסח ברכת כהנים... אין האיסור לזרים לברך את ישראל אלא שעושים זאת בכוונת מצוה ובנשיאת כפים כדרך הכהנים, אבל בסמיכות ידיים ושלא בכוונת מצוה שפיר דמי כי טוב בעיני ה’ לברך את ישראל. וגם משום נשיאת שם שמים לבטלה אין לחוש, שהרי פסוקים הם בתורה ורשאים לאומרם כהויתם. ולכן מה שיש נוהגים לברך את החתן והכלה בעת החופה בפסוקים יברך השם וישמרך וכו’, אין בזה שום חשש איסור.” (ראו בהקשר זה – ברכת כהנים ספר במדבר ו פסוקים כ”ג – כ”ז).

47. ניכר איפה, פי אין בחוות דעת זו משום אמירה לעניין טובתו של המבקש בביטול האימוץ כאשר המסקנה להחלפת השם, אינה בשל בעיה הלכתית הנוגעת למבקש, אלא מטרתה להגן על אחרים שלא יכשלו לחשוב כי המבקש הוא כהן. וביתר שאת הרי שהמבקש לא נושא את השם כהן ומכאן הרי שגם אחרים לא יכשלו לחשוב שהמבקש הוא כהן.

48. מעבר לכך אין ולא חייב להיות בהכרח קשר בין החלפת השם לבין ביטול האימוץ. החלפת שם אינה תלויה בביטול האימוץ והמלצת הרב יוסף אינה מחזקת את המסקנה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

כי יש לבטל את האימוץ מטעמיו של המבקש. המבקש יכול לשנות את שמו לפי חוק השמות גם ללא ביטול האימוץ.

49. בשים לב לאמור בחוות הדעת הרי שהמבקש אינו נחשב "כהן" ואין לו שום מחויבות לקיום המצוות שאף אינו נדרש אליהן. דומני כי מעבר לטענות בהקשר ההלכתי שדין דחייה, הקושי של המבקש הוא גם חברתי. כיוון שהוא מזוהה בבית הכנסת "ככהן" הוא חש אישית כי הוא עלול להטעות הציבור באם יבצע מצוות כהנים (ראו שוב דבריו במסגרת הדיון מיום 21.12.20). אציין כי המבקש לא הצטייד בעדות כלשהיא להוכחת טענותיו ביחס להתנהל בבית הכנסת בו הוא נוהג להתפלל. אך גם אם היה עושה כן, מה הרי ויתר קל מלפקוד בית כנסת אחר בו הוא לא מוכר? בית המשפט שאל את המבקש מדוע זה לא ישנה שמו ויתפלל בבית כנסת סמוך אחר בו הוא לא מזוהה "ככהן". הרי אף אחד לא מבקש ממנו להזדהות בבית הכנסת. המבקש השיב כי הוא מוכר בבית הכנסת שלו ככהן וגם אם ישנה את שם משפחתו ויחליף בית כנסת עדיין יחיה "כהן", ברי כי אין בטענות אלו ממש. המבקש רשאי לבחור כל בית כנסת אחר מבלי ליתן הסברים לאיש, קיימים מספיק בתי כנסת לרבות של העדה הספרדית באזור מגורי המבקש מה גם שמלכתחילה אינו נחשב לכהן וזהו הרי שורש העניין.

50. עוד ראוי לציין ולהוסיף כי קיום מצוות הכהנים הוא עניין של בחירה ונוהג ואין חובה על כהן לברך ולעלות לתורה בברכת כהנים. יש לציין כי עמדת ד"ר ויגודה כפי שהובאה בסיכומי ב"כ היועמ"ש, לא הוגשה לעיוני ולכן לא מצאתי לייחס למידע האמור משקל כלשהו, מה גם שזו לא הוסיפה דבר בעניין הסוגיה שבמחלוקת.

51. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את טענת המבקש כי יש טעם הלכתי שלא היה ידוע קודם ולא ניתן היה לצפיה המצדיק את ביטול האימוץ. אני קובע עוד כי לא הוכח כלל שביטול האימוץ הוא לטובת המבקש בנסיבות העניין ומכל מקום הוא אינו מחוייב או נדרש מטעמים הלכתיים. המבקש אינו נחשב כהן, אינו נושא את השם כהן ואינו מחויב במצוות כהונה ואין שום המלצה באף אחת מחוות הדעת, לפיה טובתו של המבקש מחייבת את ביטול האימוץ וכי ראוי לעשות כן מטעמים הלכתיים, כאמור.

דיון בטיעון של ביטול האימוץ כאמצעי לחידוש קשרים עם משפחתו הביולוגית של המבקש:

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

52. טוען המבקש, כי אמו הביולוגית אינה מעוניינת לקיים קשר עמו אלא אם כן יוכיח לה שבתעודת הזהות הוא רשום כבנה תחת שמה. ובכן לא זו בלבד שטענה זו לא הוכחה כנכונה מבחינה עובדתית. הוכח ההפך ממנה. **תסקיר עו"ס לחוק האימוץ שבחן הטענה של המבקש עם אמו הביולוגית מצא שהנכון הוא שהאם אינה מעוניינת כלל בקשר עם המבקש (בלי קשר לשאלת ביטול האימוץ).** העו"ס התייחסה לנקודה זו הן בתסקירה והן בדיון מיום 21.12.20, עת אמרה באופן חד משמעי כי "אין רצון מצד המשפחה הביולוגית להיות בקשר או להתגייס לטובת המבקש".

53. כבר בתסקיר הראשון צוין כי האם הביולוגית איכה בקשר עם ילדיה והיא אף מסרבת לקשר עם הרווחה. לפי התסקיר, ידוע כי האם הביולוגית סובלת מבעיות נפשיות אך לא הוכרה ע"י בריאות הנפש. עו"ס אשר נפגשה עם האם הביולוגית התרשמה מאישה צלולה שדיברה באופן הגיוני ושקול. מהשיחה עלה כי האם הביולוגית זוכרת את המבקש וכי נפגשה עמו לאחר פתיחת תיק האימוץ. צוין כי היא ידעה פרטים על חייו של המבקש ולדעתה חייו אינם יציבים ורגועים. בתחילה האם הביולוגית לא שללה קשר עמו, אך התייחסה לכך בשיווין נפש ולא גילתה רצון מהותי לקשר עמו ועוד ציינה כי היא אינה בקשר עמו מזמן שנים. **העו"ס התרשמה כי קיים פער וחוסר התאמה בין דבריה של האם הביולוגית לבין עמדת המבקש.**

54. גם התסקיר השני, שנערך לאחר שהמבקש ציין בדיון מיום 21.12.20 כי הוא בקשר עם אמו הביולוגית ואף מתכוון להתארח אצלה בשבת שמט את הקרקע תחת טענות המבקש בעניין זה, עת צוין שם כי משיחה עם האם הביולוגית התברר כי דבריו אינם נכונים ותלושים מהמציאות. האם הביולוגית ציינה כי המבקש אינו בקשר לא אתה ולא עם בנותיה. לדידה של העו"ס, **"למבקש אין כל קשר עם משפחתו הביולוגית ממנה נותק הקשר עוד בהיותו ילד במסגרת האימוץ. כאשר הוא פתח את תיק האימוץ, וחידש את הקשר עם משפחתו הביולוגית, לא נבנה כל קשר חדש ומשמעותי עד היום, וכפי שיודע לנו הימנעות ורצון קלוש לקשר מצד משפחתו הביולוגית."**

55. דברי העו"ס בתסקירים מוטטו כמגדל קלפים את הנטען בבקשה וכן את יתר טענות המבקש שהועלו בעניין זה במהלך ההליך. אף בסיכומיו בסעיף 14 הודיע המבקש כי הוא מכבד את רצונה של אמו הביולוגית במידה ואכן אינה מעוניינת בקשר עמו וגם בכך

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

מתורקן מתוכן הבסיס העובדתי עליה נשענת בקשתו. יש לציין כי המבקש לא הביא תצהיר תמיכה מצד מי ממשפחתו הביולוגית או ביקש להעיד מי מהם ויש גם בכך בהכרח לעמוד לו לרועץ.

56. כמו כן, הנני מקבל את דבריה של העו"ס כפי שנכתבו בתסקיר הראשון באשר למערכת היחסים של המבקש עם האם המאמצת אשר הסכימה לביטול האימוץ מתוך פגיעה עמוקה עקב יחסו המנוכר של המבקש אליה ואל בעלה ז"ל, מהם בחר להתנתק ללא הסבר ברור. עוד ראוי לציין כי לפי התסקיר ההורים המאמצים לא נטשו את המבקש ותמכו בו ככל יכולתם. העו"ס כלל לא נחקרה על ידי ב"כ המבקש ודבריה לא נסתרו בשום ראייה אחרת.

57. זאת ועוד, אין מדובר במי שאומץ בגיל בוגר יחסית והיו לו קשרים עם משפחתו הביולוגית או קיים הסדר של אימוץ פתוח. כאן, הקשר עם המשפחה הביולוגית נותק בהיותו ילד רך בשנים ומי ששימשה לו כמשפחה היא המשפחה המאמצת. הניסיון של המבקש לבטל את האימוץ (כשארן סיכוי שהדבר יביא לחידוש קשר עם המשפחה הביולוגית) עומד בסתירה גמורה לסיפור חייו של המבקש. על כן ביטול האימוץ הוא באופן מובהק בניגוד לטובת המאומץ. על המאמץ לדעת את סיפור חייו ולחיות עמו בהשלמה ובהבנה. ביטול צו אימוץ אינו משנה סיפור חיים, אינו מוחק שנים או עבר, אינו משנה את אישיות האדם ואת מה שהוטבע בו במהלך גידולו אצל המשפחה המאמצת. גם אם כיום אין המבקש בקשר עם האם המאמצת, הרי הדבר נובע מבחירתו. נראה כי מבחינתה של האם, היא כואבת את היעדר הקשר ותמיד יוכל המבקש לחזור ולקיימו. זו משמעות האימוץ, למבקש יש משפחה ויש שורש שאליו יוכל לחזור ולהתחבר. העובדה שהוא מחליט שלא לעשות כן מטעמיו הוא, כאשר השורש מעוניין בו, אינה יכולה להוות הצדקת לביטול האימוץ.

58. בנסיבות אלו התרחקותו של המבקש מבית הוריו המאמצים אינה מצדיקה את ביטול האימוץ זאת בשים לב ליסודות הנטועים בבסיס מוסד האימוץ, עת ההורה המאמץ הופך להיות הורה של המאומץ לכל דבר ועניין ובמעמד זהה לזה של הורה הביולוגי ואין לאפשר ניתוק הקשר, אלא במקרים חריגים ומיוחדים שאין מקרה זה נמנה עליהם (ראו גם בעניין זה הוראות סעיף 16 לחוק).

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

59. נוסף לכך, המבקש לא העלה טענות מכוחן עולה צורך עז שלו להשתייך למשפחה כלשהי אלא לדבריו אינו משועבד לאיש אלא לבורא עולם. נקודת המוצא של המבקש לפיה לאדם בגיר הזכות המלאה לעמוד על דעתו ולבטל את האימוץ, אינה נסמכת על החוק והמשפט, אשר לפיו יש לילך. ביטול צו אימוץ אינו מושתת על רצונו של המאומץ כי כך בזה הרגע הדבר מתאים לו. יש להציג עמדה איתנה ומבוססת שיש בה לעמוד בתנאי הסף לביטול האימוץ והמבקש כשל בכך.

60. אין לי ספק כי יש ליתן משקל מיוחד לעובדת היותו של מאומץ בגיר ולא נעלמו מעיני הדברים שנפסקו בע"א 7155/96 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה** [נבו] (17.4.97), באשר למשקל שיש ליתן לרצונו של בגיר כשמדובר באדם עצמאי אשר הינו בריא ויודע מהי טובתו ואביא את הדברים כלשונם: **"טובתו של המאומץ" כשמדובר באדם עצמאי, בעל הכרה ודעה משלו, איננה אלא רצונו, מאווייו, משאלות ליבו והצורך שהוא מבטא כאשר אלו כנים ונובעים ממניעים ראויים...חזקה על בגיר בשל ובעל דעה משלו, כי יודע הוא לקבוע מה היא טובתו.**" לכך לש להוסיף את האוטונומיה של הפרט לגבש את רצונו. השענות של המבקש בהליך שלפניי הן כה תמוהות, עד כי עולים סימני שאלה עד כמה מדובר במי שיודע מהי טובתו, הגם שלא מונה לו אפוטרופוס ולא הוכרז כפסול דין. הטיעון התמוה, הזגזוג בטיעונים והחזרה בו מרצון לקשר עם האם הביולוגית כטיעון לביטול האימוץ בצד בעיות פסיכיאטריות מהן הוא סובל אשר לא נבחנו לצורך ההליך הנוכחי מעלים סימני שאלה עד כמה יש לראות ברצון של המבקש כביטוי לטובתו (מה גם שהראינו לעיל שלא כן). ומכל מקום, חשוב לציין כי רצונו של המאומץ אינו עומד בחלל ריק ועל המאומץ להוכיח כל תנאי [סעיף 19 לחוק האימוץ](#).

61. לאור כל האמור אני דוחה את כל טענותיו של המבקש ואת בקשתו. אך לא אוכל לעשות כן ללא התייחסות לשאלת ההוצאות.

62. אמנם מדובר בהליך אימוץ, שבו נחוג שלא לפסוק הוצאות משפט, אך ההתנהלות של המבקש אינה יכולה להיענות באי פסיקת הוצאות כלל. הוא אמנם מיוצג על ידי הלשכה לסיוע משפטי, אך בכך אין כדי לפטור אותו מחובת תשלום הוצאות. הוא לא פירט טענות אמת בכל הנוגע לטענות בעניין הצדקת ביטול האימוץ כתנאי לקשר עם האם הביולוגית, הוא ניהל הליך ***שך ולא השלים גם עם חוות דעת נשיא בית הדין הרבני הגדול לערעורים. הוא ניהל הלכה למעשה הליך סרק גם כשהוצע לו לחזור בו מספר פעמים.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

10

תיק אימוץ 19-30

במאי 2021

63. בנסיבות אלו אני עושה שימוש בסמכותי לפי [תקנה 153 לתקנות סדר הדין האזרחי](#) התשע"ט – 2018 ומחייב את המבקש לשלם לאוצר המדינה הוצאות משפט בסך 3000 ₪.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.
ניתן היום, יום שני כ"ח אייר תשפ"א, 10 במאי 2021, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי שופט בכיר